

ΧΕΡΑΡΤ ΒΑΝ ΧΕΜΕΡΤ

Ο ΠΑΙΚΤΑΡΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΜΑΡΚ ΓΙΑΝΣΕΝ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: KIEF DE GOALTJESDIEF – TOPVOETBAL
Από τις Εκδόσεις Clavis Uitgeverij Hasselt-Amsterdam-New York,
Βέλγιο-Ολλανδία 2010

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Οι κανονιέρηδες των γηπέδων (ΒΙΒΛΙΟ 2) –
Ο παικταράς**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Gerard Van Gemert

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργώ Ζέμπρεχτς

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Mark Janssen

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Κυριακή Κάσση
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© Κειμένου και εικονογράφησης: Clavis Uitgeverij,
Hasselt-Amsterdam-New York, 2010
All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2016

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1615-1
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1616-8

*Τιπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο
αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · http://blog.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · http://blog.psychogios.gr

© Clavis Uitgeverij, Hasselt-Amsterdam-New York, 2010

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

ΧΕΡΑΡΤ ΒΑΝ ΧΕΜΕΡΤ

Ο ΠΑΙΚΤΑΡΑΣ

Μετάφραση από τα ολλανδικά:
Μαργώ Ζέμπρεχτς

1

ΧΙΝΤΕ

Σ’ εμένα!» φώναξε ο Νταν. «Είμαι ελεύθερος». Ο Ισμαήλ, που είχε την μπάλα, γύρισε το κεφάλι του και αμέσως έκανε πάσα στον Νταν. Αυτός τη σταμάτησε με το εσωτερικό του ποδιού του και τη σούταρε ψηλά στο τέρμα· 6-0. Σήκωσε το χέρι του και έτρεξε προς τον Ισμαήλ. Κόλλησε πέντε με τον συμπαίκτη του και μαζί γύρισαν στην περιοχή τους. «Ωραίο γκολ, Γκολτζή», είπε ο Ισμαήλ.

Γκολτζής ήταν το παρατσούκλι του Νταν Κίφσμα. Οι περισσότεροι από τους φίλους του στο ποδόσφαιρο τον φώναζαν έτσι. «Ωραία πάσα», απάντησε ο Νταν χαμογελώντας.

Έπειτα από λίγο ο διαιτητής σφύριξε τη λήξη του αγώνα. Ακόμα μία νίκη για το προ-τζούνιορ του Α.Ο.

Άλμια, που βρισκόταν τώρα στην κορυφή του πρωταθλήματος. Όπως και ο Α.Ο. Ράπιτας, δεν είχαν καμία ήττα μέχρι τώρα – και την επόμενη εβδομάδα θα αντιμετώπιζαν εκτός έδρας τον Α.Ο. Ράπιτας. Αυτός σίγουρα θα ήταν ένας συναρπαστικός αγώνας.

Επικρατούσε εορταστική ατμόσφαιρα στα αποδυτήρια. Ενώ ο Νταν έβγαζε τα παπούτσια του, η Μελίσα, ένα από τα τρία κορίτσια που έπαιζαν στο προ-τζούνιορ, κάθισε δίπλα του. Ο Νταν και η Μελίσα ήταν φίλοι. Πολλές φορές έπαιζαν μαζί πριν από την προπόνηση. «Πάλι έβαλες τρία γκολ», είπε στον Νταν. Ο Νταν χαμογέλασε.

«Δεν τον φωνάζουμε τζάμπα Γκολτζή», σχολίασε ο Μάρτεν, ο προπονητής τους. «Πόσα έχεις βάλει φέτος, Νταν;»

Ο Νταν έμεινε σιωπηλός. «Εεε... για να σκεφτώ εννιά», αποκρίθηκε υπερήφανος.

Ο Μάρτεν έγνεψε καταφατικά. «Καθόλου άσχημα για επιθετικό. Εννιά γκολ σε πέντε αγώνες».

«Κι εγώ έβαλα επτά, ξέρεις», δήλωσε ο Ισμαήλ. «Και δίνω περισσότερες πάσες».

«Σωστά», σχολίασε ο Μάρτεν. «Δίνεις πολλές πάσες και είναι το ίδιο σημαντικό με το να σκοράρεις».

Ο Ισμαήλ έγνεψε ικανοποιημένος. Πέρυσι έκανε

πολλές τρίπλες. Όμως, φέτος πάσαρε πιο συχνά και γι' αυτό η προ-τζούνιορ έβαλε περισσότερα γκολ. Ο Νταν και ο Ισμαήλ ήταν καλό δίδυμο.

«Πρέπει να φύγω», είπε ο Μάρτεν. «Έχω αγώνα». Ο Μάρτεν έπαιζε στην πρώτη ομάδα του Α.Ο. Άλμια. «Θα σας δω τη Δευτέρα στην προπόνηση».

Οι παίκτες κι οι παίκτριες έγνεψαν καταφατικά στον προπονητή τους.

«Γεια σας», είπε ο Μάρτεν, που πήρε την τσάντα του και βγήκε από τα αποδυτήρια.

Τα αγόρια και τα κορίτσια του προ-τζούνιορ είχαν σχεδόν αλλάξει, όταν η πόρτα των αποδυτηρίων άνοιξε. Κάποια παιδιά γύρισαν προς την πόρτα. «Χίντε!» φώναξε η Μελίσα.

«Γεια σας», είπε ο Χίντε. Πέρυσι ήταν ο προπονητής τους. Ο Χίντε ήταν πολύ καλός παίκτης και την προηγούμενη χρονιά έπαιζε στην πρώτη ομάδα του Α.Ο. Άλμια. Φέτος, όμως, δεν μπορούσε να προπονήσει το προ-τζούνιορ γιατί είχε πάρει μεταγραφή για τον Άετσβελτ. Δεν είχε, λοιπόν, καθόλου χρόνο. Ο Άετσβελτ ήταν η πιο δυνατή επαγγελματική ομάδα της χώρας. Εκεί έπαιζαν οι καλύτεροι παίκτες.

Ο Ισμαήλ πλησίασε τον Χίντε. «Σε είδα στην τηλεόραση», είπε.

«Ναι, καλό ε;» απάντησε ο Χίντε γελώντας. Είχε ήδη παίξει μερικές φορές με τον Άετσβελτ στο μεγάλο στάδιο. Μια φορά είχε σκοράρει κιόλας. Ο Νταν τον είχε δει στην τηλεόραση.

«Θα παίξεις και αύριο;» ρώτησε ο Ισμαήλ.

Ο Χίντε έγνεψε καταφατικά. «Μάλλον».

«Σούπερ», έκανε ο Ισμαήλ.

«Παίξατε πολύ καλά σήμερα», σχολίασε ο Χίντε. «Σας παρακολούθησα τα τελευταία πέντε λεπτά· ωραίο γκολ, Νταν».

Το πρόσωπο του Νταν έλαμψε.

Ο Χίντε ντε Βρις ήταν πια διάσημος ποδοσφαιριστής και ένα κομπλιμέντο από αυτόν ήταν πολύ τιμητικό.

«Αλλά δεν ήρθα γι' αυτό», συνέχισε ο Χίντε. «Έχω άλλη μια έκπληξη για σας». Αφού μας κοίταξε όλους καλά καλά έβγαλε έναν φάκελο από την τσέπη του και τον σήκωσε ψηλά. «Θυμάστε;» ρώτησε.

Ο Φρανς σηκώθηκε. «Σίγουρα είναι εισιτήρια για τον Άετσβελτ!» αναφώνησε.

Ο Νταν κοίταξε τον Χίντε. Τώρα το θυμήθηκε. Την περασμένη σεζόν είχαν παίξει με τον Α.Ο. Άλμια κόντρα στην Άλμεν Μπόις, την άλλη ομάδα της πόλης. Ο πατέρας του Νταν είχε πει ότι ένας τέτοιος αγώνας λέγεται τοπικό ντέρμπι, δηλαδή όταν μια ομάδα έρχεται αντιμέτωπη με μια άλλη ομάδα από την ίδια πόλη. Λίγο πριν τον αγώνα είχαν μάθει ότι ο Χίντε θα πήγαινε στον Άετσβελτ. Τότε υποσχέθηκε ότι, αν νικούσαν την Άλμεν Μπόις, θα έβρισκε εισιτήρια για έναν αγώνα του Άετσβελτ.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΕΤΣΒΕΛΤ

Ο Χίντε δεν τους κράτησε άλλο σε αγωνία. «Πολύ σωστά, Φρανς», είπε. Άνοιξε τον φάκελο και έδειξε τα εισιτήρια. «Έχω για όλους εισιτήρια για τον αγώνα του Άετσβελτ με την Άρσεναλ. Για το Τσάμπιονς Λιγκ της επόμενης Τετάρτης».

Ο Χίντε δεν είχε προλάβει να τελειώσει τη φράση του και τα αγόρια και κορίτσια του προ-τζούνιορ άρχισαν να πανηγυρίζουν ξέφρενα στα αποδυτήρια.

Όταν ηρέμησαν και ευχαρίστησαν τον Χίντε, αυτός ρώτησε: «Πού είναι ο Μάρτεν;»

«Έπρεπε να φύγει αμέσως μετά τον αγώνα. Παίζει κι εκείνος σήμερα», αποκρίθηκε η Μελίσα.

Ο Χίντε απογοητεύτηκε. «Κρίμα· θα του τα πάω στο σπίτι του απόψε». Ο Χίντε έμεινε ακόμα λίγο στα αποδυτήρια για να μιλήσει με τα αγόρια και τα κορίτσια του προ-τζούνιορ. Όλοι ήταν ενθουσιασμένοι που ένας διάσημος ποδοσφαιριστής καθόταν μαζί τους στα αποδυτήρια. Ο Χίντε έμεινε άλλα δέκα λεπτά και μετά τους αποχαιρέτησε.

Μόλις έφυγε, οι παίκτες και οι παίκτριες σχολίασαν την ξαφνική επίσκεψη. Αφού πλύθηκε, ο Νταν επέστρεψε στα αποδυτήρια με το εσώρουχό του και φόρεσε τα υπόλοιπα ρούχα του. Μόνο η Μελίσα έμεινε. Τα άλλα παιδιά είχαν ήδη φύγει. Συνήθως έκαναν ντους στο σπίτι τους.

«Α κοίτα», είπε η Μελίσα. «Ο φάκελος με τα εισιτήρια είναι ακόμα εδώ».

Ο Νταν πλησίασε τη Μελίσα και της πήρε τον φάκελο από τα χέρια. Τον άνοιξε και έβγαλε τα εισιτήρια. Άετσοβελτ-Άρσεναλ, έλεγε. «Τέλεια ε;» είπε ο Νταν.

Η Μελίσα έγνεψε καταφατικά. «Τι θα τα κάνουμε τώρα;» ρώτησε.

«Πάρ' τα εσύ», πρότεινε ο Νταν. «Άλλωστε μένεις κοντά στον Μάρτεν».

«Εντάξει», συμφώνησε η Μελίσα. Έβαλε τα εισιτήρια στην τσέπη του μπουφάν της και έκλεισε το φερμουάρ. «Μόλις φτάσω στο σπίτι, θα τα δώσω στον πατέρα μου. Φοβάμαι μήπως τα χάσω».

«Καλή ιδέα», είπε ο Νταν. «Θα τα δώσει ο μπαμπάς σου στον Μάρτεν». Πήγε στον χώρο όπου βρισκόταν το ντους, διότι εκεί υπήρχε ένας καθρέφτης και μπορούσε να χτενιστεί. Ενώ χτενιζόταν, η Μελίσα φώναξε κάτι από τα αποδυτήρια.

Ο Νταν προσπάθησε να ακούσει. «Θα τα πούμε τη Δευτέρα», του είπε η Μελίσα.

Ο Νταν κατάλαβε ότι η Μελίσα έφευγε. «Ναι, θα τα πούμε τη Δευτέρα», φώναξε ο Νταν. Τη Δευτέρα είχαν προπόνηση.

«Εισιτήρια για τον Άετσβελτ με την Άρσενал;» ρώτησε ο πατέρας του Νταν το βράδυ ενώ έβλεπαν τηλεόραση. «Μπράβο στον Χίντε που το κανόνισε. Καλά που δεν έχετε σχολείο την επομένη, γιατί μπορεί να αργήσει πολύ».

«Πόσο αργά δηλαδή;» ρώτησε ο Νταν.

Ο πατέρας του Νταν έμεινε σιωπηλός για λίγο. «Ο

αγώνας ξεκινάει δέκα παρά τέταρτο, έχει δύο ημίχρονα, που διαρκεί τρία τέταρτα το καθένα, άρα θα τελειώσει στις έντεκα και μισή».

«Δηλαδή θα γυρίσεις μετά τις δώδεκα», είπε η Αν Μαρί, η μεγαλύτερη αδελφή του Νταν.

«Μπορώ να πάω, ε;» ρώτησε ανήσυχος ο Νταν, που ακούγοντας τι ώρα τελείωνε ο αγώνας, φοβόταν μήπως δεν τον άφηναν οι γονείς του να πάει.

Η μητέρα του γέλασε. «Φυσικά και μπορείς».

«Ευτυχώς», είπε ο Νταν. 'Ηθελε να πει και κάτι άλλο, αλλά χτύπησε το τηλέφωνο.

«Οικία Κίφσμα», απάντησε ο πατέρας του. «Α, Μάρτεν», είπε μετά. «Πώς πήγατε το απόγευμα;»

Ο Νταν τέντωσε τ' αυτιά του. Όταν έπαιρνε ο Μάρτεν, πάντα μιλούσαν για το προ-τζούνιορ.

«Πολύ ωραία. Κι εσείς πάτε καλά». Ο Νταν προσπαθούσε να καταλάβει τι έλεγαν.

«Όχι, κανένα πρόβλημα», άκουσε να λέει ο πατέρας του. «Εντάξει. Θα το πω στον Νταν». Έμεινε σιωπηλός ακούγοντας προφανώς τον Μάρτεν. «Ναι, συμφωνοί», είπε. «Γεια σου, Μάρτεν». Και έκλεισε το τηλέφωνο.

«Τι έγινε;» ρώτησε αμέσως ο Νταν που είδε τον πατέρα του στενοχωρημένο.

«Ακυρώθηκε για την Τετάρτη», είπε.

«Τι;» φώναξε ο Νταν και σηκώθηκε. «Και γιατί;»

«Ε, κάποιοι γονείς δεν αφήνουν τα παιδιά τους να πάνε και, έτσι, ο Μάρτεν αποφάσισε ότι δε θα πάει κανείς», τον ενημέρωσε ο πατέρας του.

Ο Νταν έπεσε πάλι στον καναπέ. Τα μάτια του γέμισαν δάκρυα.

«Σοβαρά μιλάς;» ρώτησε η μαμά του. «Τι κρίμα». Ακουγόταν κι αυτή απογοητευμένη.

«Όχι, βρε. Αστειεύομαι», αποκρίθηκε ο πατέρας του Νταν γελώντας. «Ο Μάρτεν ρώτησε αν μπορώ να οδηγήσω την άλλη εβδομάδα που παίζουν εκτός έδρας με τον Ράπιτας».

«Α, τι κακός που είσαι», είπε ο Νταν, ο οποίος σηκώθηκε και όρμησε στον πατέρα του. Οι δυο τους κουτρουβαλιάστηκαν στο πάτωμα.

«Άρα ο Μάρτεν δε μίλησε καν για τον αγώνα με την Άρσεναλ;» ρώτησε ο Νταν.

«Όχι», γέλασε ο μπαμπάς του. «Ούτε λέξη».

Ο Νταν επιτέθηκε ξανά στον πατέρα του και κύλησαν πάλι στο πάτωμα.

«Άντε, φτάνει», τους διέκοψε η μαμά του Νταν. Ο πατέρας του τον κράτησε από τον λαιμό. «Έλεος;» ρώτησε τον Νταν.

«Όχι!» φώναξε ο Νταν.

Ο πατέρας του τον γαργαλούσε στα πλευρά. «Τώρα;» ρώτησε ξανά.

Ο Νταν έσκασε στα γέλια. «Ναι, τώρα ναι», φώναξε. Ο πατέρας του τον άφησε και ο Νταν έμεινε στο πάτωμα λαχανιασμένος.

«Πήγαινε πάνω», είπε η μαμά του Νταν. «Είναι ώρα για ύπνο».

«Να πω πρώτα κάτι;» ρώτησε ο Νταν.

«Ναι, αλλά γρήγορα, παρακαλώ», απάντησε η μαμά του.

Ο Νταν γέμισε ένα ποτήρι πορτοκαλάδα και κάθισε πάλι στον καναπέ. «Αναρωτιέμαι τι θα πει ο Ρέμι τη Δευτέρα στο σχολείο όταν του πω ότι θα πάω στον αγώνα Άετσβελτ-Άρσεναλ».

«Μάλλον θα μείνει με το στόμα ανοιχτό», απάντησε η μαμά του.

Ο Ρέμι ήταν ο φίλος του Νταν στο σχολείο. Ο Νταν είχε μετακομίσει στην περιοχή πέρυσι και ήταν καινούριος στην τάξη. Στην αρχή ο Ρέμι δεν ήταν πολύ φιλικός, αλλά τώρα έκαναν παρέα.

«Και τώρα πήγαινε πάνω», είπε η μαμά του.

Η ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ

Τη Δεύτερα ο Νταν ξύπνησε με καλή διάθεση. Αμέσως θυμήθηκε ότι την Τετάρτη θα πήγαινε στον αγώνα Άετσβελτ-Άρσεναλ. Για πρώτη φορά θα παρακολουθούσε αγώνα του Άετσβελτ στο μεγάλο στάδιο. Ανυπομονούσε να δει πώς ήταν.

Ο Νταν περπατούσε μαζί με τη Σούζαν προς το σχολείο. Έμεναν πολύ κοντά ο ένας στον άλλον και πάντα συναντιούνταν στα φανάρια. «Την Τετάρτη θα πάω στον Άετσβελτ», είπε ο Νταν.

«Και τι είναι ο Άετσβελτ;» ρώτησε η Σούζαν. Ο Νταν χαμογέλασε. Δεν μπορούσε να φανταστεί ότι υπήρχε κάποιος που δεν ήξερε τον Άετσβελτ. «Ο Άετσβελτ είναι η πιο γνωστή ποδοσφαιρική ομάδα της χώρας», της εξήγησε.

«Α, ποδόσφαιρο», είπε η Σούζαν. «Του πατέρα μου δεν του αρέσει το ποδόσφαιρο».

Α, γι' αυτό, σκέφτηκε ο Νταν. Τώρα κατάλαβε γιατί δεν ήξερε τον Άετσβελτ.

«Αλλά εσύ θα πας σ' έναν αγώνα;» είπε η Σούζαν.

«Ναι», απάντησε ο Νταν και έλαμψε. «Την Τετάρτη θα παίξουν με την Άρσεναλ».

«Και πρέπει να είναι καλή ομάδα, ε;» ρώτησε η Σούζαν.

Ο Νταν άρχισε να γελάει. «Ναι, είναι μια από τις καλύτερες ομάδες της Αγγλίας».

Όταν έφτασαν στο προαύλιο του σχολείου η Σούζαν έτρεξε στις φίλες της. Ο Νταν κοίταξε γύρω για τον Ρέμι, αλλά δεν τον είδε πουθενά. Λίγη ώρα αργότερα εμφανίστηκε. Ο Νταν πήγε κοντά του. «Ρέμι, Ρέμι», φώναξε. «Θα πάω στον αγώνα Άετσβελτ-Άρσεναλ την Τετάρτη».

«Ήρεμα», είπε ο Ρέμι γελώντας. «Πού θα πας;»

«Στον Άετσβελτ με την Άρσεναλ; Για το Τσάμπιονς Λιγκ;» ρώτησε ο Ρέμι όταν το ξαναείπε ο Νταν. Τα μάτια του άνοιξαν διάπλατα. Δεν μπορούσε να το πιστέψει. «Σοβαρά;»

Ο Νταν έλαμπε απ' τη χαρά του. Του αφηγήθηκε την ιστορία με τον Χίντε και ότι κέρδισαν τα εισιτή-

ρια νικώντας την Άλμεν Μπόις. Ο Ρέμι έπαιζε στην Άλμεν Μπόις και συμμετείχε σε εκείνο τον αγώνα.

«Κατά κάποιον τρόπο, λοιπόν, σας βοήθησα να πάρετε τα εισιτήρια», είπε ο Ρέμι. «Κανονικά πρέπει να έρθω κι εγώ».

Ο Νταν γέλασε κι έβαλε το χέρι στον ώμο του. «Αν γινόταν, ευχαρίστως να ερχόσουν».

«Πλάκα σου έκανα, βρε», είπε ο Ρέμι. «Αλλά είναι σούπερ που μπορείς να πας στο στάδιο – και σε αγώνα του Τσάμπιονς Λιγκ κιάλας».

Ο Νταν καμάρωνε. Χαιρόταν που ο Ρέμι το έβρισκε σούπερ. Το κουδούνι χτύπησε και μπήκαν στην τάξη. Ο Νταν σκεφτόταν διαρκώς τον αγώνα της Τετάρτης. Έπρεπε να περιμένει ακόμα δυο μέρες – και ήταν πολλές, κατά τη γνώμη του.

Το βράδυ είχαν προπόνηση. Ο Νταν ανυπομονούσε να πάει. Άλλωστε, εκεί θα μπορούσαν να μιλήσουν για τον αγώνα της Τετάρτης.

Ο Νταν κάθισε δίπλα στη Μελίσα στα αποδυτήρια. «Έδωσες τα εισιτήρια στον Μάρτεν;» του είπε σιγανά.

Ο Νταν την κοίταξε έκπληκτος. «Εγώ;» απόρησε. «Αφού εσύ είχες τα εισιτήρια».

«Σσς. Όχι, ρε», είπε η Μελίσα. «Όταν πήγες να χτενιστείς, σου είπα ότι τα έβαλα στο μπουφάν σου».

Ο Νταν σκεφτόταν σιωπηλός. Θυμόταν ότι κάτι είχε φωνάξει η Μελίσα από τα αποδυτήρια. Αλλά το μόνο που άκουσε ήταν «Θα τα πούμε τη Δευτέρα». «Άκουσα μόνο ότι με χαιρέτησες», ψιθύρισε ο Νταν.

«Ναι, και πριν από αυτό σου φώναξα ότι έβαλα τα εισιτήρια στο μπουφάν σου. Φοβόμουν πολύ ότι θα τα έχανα», εξήγησε η Μελίσα.

«Έκλεισες την τσέπη μου;» ρώτησε ο Νταν.

«Δε θυμάμαι», αποκρίθηκε η Μελίσα και έπιασε το μπουφάν του Νταν. Το είχε κρεμάσει στην κρεμάστρα επειδή άλλαζε ρούχα. Η Μελίσα έψαξε στη μια τσέπη και μετά στην άλλη. «Δεν είναι πια εδώ», είπε.

«Πώς γίνεται;» αναρωτήθηκε ο Νταν.

«Αλήθεια σου λέω, δεν είναι εδώ», απάντησε η

Μελίσα. Ο Νταν κατάλαβε ότι ήταν έτοιμη να κλάψει.

«Έκλεισες καλά την τσέπη μου;» την ξαναρώτησε ο Νταν.

«Δε θυμάμαι», απάντησε η Μελίσα. «Έτσι νομίζω». Φαινόταν πολύ στενοχωρημένη.

Ο Μάρτεν μπήκε στα αποδυτήρια. «Ελάτε, παιδιά», είπε.

Ο Νταν ακόμα δεν ήταν έτοιμος κι έπρεπε να βιαστεί. «Θα ψάξουμε όταν τελειώσουμε την προπόνηση».

«Εντάξει», είπε η Μελίσα.

«Θα τα βρούμε», την καθησύχασε ο Νταν. «Ίσως να τα έβγαλε η μαμά μου». Έλπιζε ότι μπορούσε να την κάνει να νιώσει καλύτερα.

Η Μελίσα χαμογέλασε. «Μακάρι», είπε.

Η ομάδα του Νταν έχει την ευκαιρία να παρακολουθήσει τον σημαντικό αγώνα του Άετσβελτ με την Άρσεναλ, καθώς ο Χίντε, ο παλιός τους προπονητής, που παίζει στον Άετσβελτ, τους έδωσε εισιτήρια. Όμως, αυτά ξαφνικά εξαφανίζονται. Ο Νταν μαζί με τη Μελίσα κάνουν τα πάντα για να τα ξαναβρούν.

Στο μεταξύ, η ομάδα του Νταν αντιμετωπίζει την καλύτερη ομάδα στο πρωτάθλημα. Μια νίκη θα τους φέρει πιο κοντά στην κατάκτηση της πρώτης θέσης. Θα μπορέσει, άραγε, ο Νταν να δικαιώσει τη φήμη του Γκολτζή;

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 7 ετών

ISBN: 978-618-01-1615-1

9 786180 116151

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 18220